

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl samosoudcem Janem Peroutkou ve věci

žalobkyně:

O. K., narozená X
státní příslušnice Ruské federace
hlášena k pobytu X
zastoupená advokátem Mgr. Pavolem Kěhlem
sídlem Panská 895/6, Praha 1

proti

žalovanému:

Ministerstvo vnitra
sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7

za účasti osoby
zúčastněné na řízení:

A. K.
bytem X

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2024, č. j. OAM-544/ZA-ZA11-P15-2023,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 23. 10. 2024, č. j. OAM-544/ZA-ZA11-P15-2023, se ruší a věci se vrací žalovanému k dalšímu řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

- II. Žalovaný je povinen zaplatit žalobkyni na náhradě nákladů řízení částku 10 229 Kč do 30 dnů od právní moci tohoto rozsudku k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Pavla Kehla, advokáta.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“), se žalobkyně domáhala zrušení v záhlaví uvedeného rozhodnutí (dále jen „napadené rozhodnutí“). Napadeným rozhodnutím žalovaný rozhodl tak, že žalobkyni neudělil žádnou z forem mezinárodní ochrany podle § 12, § 13, § 14, § 14a a § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a stanovisko osoby zúčastněné na řízení

2. Žalobkyně *v žalobě* uvedla, že se obává pronásledování kvůli vyjadřování svých politických názorů podle § 12 písm. b) zákona o azylu, popřípadě jí hrozí vážná újma podle § 14a odst. 2 písm. b) zákona o azylu. Žalovaný žalobkyniny obavy bagatelizuje. Pokud žalovaný uvádí, že žalobkyně v souvislosti s aktivitou na sociálních sítích v minulosti žádné problémy neměla, opomíjí, že rozhodování o mezinárodní ochraně má prospektivní povahu. Je třeba posoudit přiměřenou pravděpodobnost jejího pronásledování do budoucna. Skutečnost, že žalobkyně nebyla zadržena, obviněna či proti ní nebylo zahájeno trestní stíhání, neznamená, že se tak nestane v budoucnu. Žalovaný též opomněl, že žalobkyně v minulosti čelila obtěžování ze strany sousedů, kteří jí posílali výhrušné vzkazy a telefonovali ji. Žalovaný si k riziku pronásledování kvůli žalobkyniným aktivitám na sociálních sítích neopatřil relevantní podklady. V žalobkynině případě nelze toto riziko v budoucnu vyloučit. Příspěvky na sociálních sítích sice smazala, to však neznamená, že její aktivita nebyla ze strany ruských orgánů zaznamenána. Publikovala je pod svým jménem na účtu veřejně přístupném a se soukromými fotografiemi.
3. Žalobkyně též měla za to, že nebyl řádně posouzen její zdravotní stav. Žalobkyně splňuje podmínky pro přiznání humanitárního azylu. Žalobkyni byla přiznána invalidita druhého stupně, trpí bolestmi končetin a při chůzi se musí opírat o hole. V Rusku nikoho nemá. Jen sestru, která žije daleko a sama má zdravotní potíže. Žalobkynin jediný syn žije v České republice a je schopen se o ni postarat. Žalobkyni bylo v době podání žaloby 69 let, což samo o sobě odůvodňuje udělení humanitárního azylu. I podle judikatury vysoký věk a nedobrý zdravotní stav odůvodňuje udělení humanitárního azylu. Vysoký věk a špatný zdravotní stav lze považovat i za důvod pro udělení doplňkové ochrany podle § 14a zákona o azylu. Vážnou újmu může být i vycestování do země původu, pokud je žadatel vážně nemocný a lze se v jeho případě ze závažných důvodů domnívat, že mu v zemi původu nebude poskytnuta vhodná (dostatečná) péče či k ní nebude mít dostatečný přístup. Riziko, že se zdravotní stav nemocné osoby vážně, rychle a nezvratně zhorší, může vést k intenzivnímu utrpení nebo výraznému snížení předpokládané délky života.
4. Žalobkyně namítala konečně i to, že se žalovaný vůbec nezabýval tím, zda je zranitelnou osobou. Žalobkyně přitom jakožto osoba starší 65 let splňuje definici zranitelné osoby ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Z toho plyne, že žalovaný měl následně podle § 10 odst. 4 zákona o azylu posoudit, zda žalobkyně z důvodu vysokého věku netrpěla sníženou orientací v azylovém řízení a zda v řízení nepotřebovala pro uplatňování práv podporu. Tyto úvahy v napadeném rozhodnutí zcela chybí.

5. Žalovaný ve *vyjádření k žalobě* uvedl, že žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu již podruhé. Řízení o první žádosti bylo zastaveno, neboť žalobkyně svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí. Žalovaný při posuzování žalobkyniny žádosti vycházel z jejích výpovědí a z informací o zemi původu, jež nashromáždil. Přihlédl i k doloženému potvrzení o přiznání invalidity.
6. V napadeném rozhodnutí žalovaný podrobně popsal, z jakého důvodu žalobkyni v zemi původu nehrozí pronásledování z důvodu jejích aktivit na sociálních sítích. Na nich působila již v době, kdy v zemi původu pobývala. Bezpečnostní složky tak o nich věděly. Žalobkyně sice vypověděla, že bezpečnostní složky jí měly v souvislosti s protivládními aktivitami na sociálních sítích osobně a telefonicky kontaktovat i zadržet. Žalobkyně ale nikdy nebyla trestně stíhána. Nikdo jí ani nebránil v opuštění vlasti. Od dubna 2022, kdy žalobkyně Ruskou federaci opustila, ji nikdo nekontaktoval. Nebyl pro to ani důvod, jelikož veškerou svoji aktivitu ze sociálních sítí smazala a není dohledatelná. Sociální síť VKontakte žalobkyně již nevyužívá a na sociální síti Instagram je aktivní jen v soukromé rovině. Podle žalovaného neexistuje žádný důvod, na základě něhož by se měly bezpečnostní složky o žalobkyni zajímat.
7. Žalovaný dodal, že žalobkynina výpověď je nevěrohodná a značně zveličená. Pravdivost výpovědi žalobkyně ničím nedoložila. Je i rozporuplná. Vypověděla, že řadu let bydlela ve stodole v nedůstojných podmínkách bez topení a kanalizace, avšak zjevně měla po celou dobu neomezený přístup k internetu. V roce 2021 se ji měli policisté pokusit třikrát zadržet, ale vytrhla se jim a utekla. To podle žalovaného nemůže být pravda, protože žalobkyně je invalidní ve druhém stupni a má problém s klouby. Její výpověď je až absurdní, celkově nevěrohodná a zcela evidentně účelově zveličená.
8. Žalobkynin zdravotní stav podle žalovaného nevyžaduje lékařskou péči v Ruské federaci nedostupnou. Nebyl důvod jí udělit humanitární azyl. Sama sdělila, že jí zdravotní potíže v běžném životě výrazně neomezují, je soběstačná a nepotřebuje asistenci. Léky neužívá a nepotřebuje lékaře. Existence rodinných vztahů na území České republiky není důvod pro udělení humanitárního azylu. Není rozhodující, že žalobkynin syn má v České republice povolen trvalý pobyt.
9. *Osoba zúčastněná na řízení* (žalobkynin syn) ve *vyjádření* uvedla, že žalobkynin zdravotní stav není dobrý, v Ruské federaci by žila zcela sama a nemá se kam vrátit. V Ruské federaci jí byl přiznán invalidní důchodu druhého stupně, trpí bolestmi končetin a sníženou pohyblivostí.

Relevantní skutečnosti vyplývající ze správního spisu

10. Žalobkyně poprvé požádala o mezinárodní ochranu dne 13. 6. 2022.
11. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 17. 6. 2022 uvedla, že má nejspíš běloruskou národnost, neboť v dětství každý rok jezdili do Běloruska, kde se narodila její matka. Mluví rusky, sama se učí anglicky a česky. Je křesťanka. Již od dětství je politicky aktivní. O politice diskutovala s otcem a vždy k událostem ve světě zaujme politický postoj. Ke svému zdravotnímu stavu uvedla, že rok a osm měsíců pobývala v Rusku v zimním období, a proto ji bolí klouby a těžko se jí chodí. Má také přiznanou invaliditu druhého stupně. Nejistili ale přesnou příčinu její invalidity a v dokladu o invaliditě je jen obecně uvedeno jen obecná nemoc. Nejspíš to souvisí s klouby. O mezinárodní ochranu požádala, neboť cítí agresi ze strany známých. Její syn bydlí v České republice, která je pro Rusko

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

nepřátelská země. To se promítá i v přístupu státních orgánů k ní a k poskytování zdravotní péče. Když se s nějakým problémem obrátila na poslance, řekl jí, ať z Ruské federace odjede. Žalobkyně aktivně vyjadřuje své názory týkající se války na Ukrajině. Velice se stydí, že Rusko válku rozpoutalo. Odsuzuje jej za to. Na sociálních sítích sdílela, že Putin není její prezident. Je třeba jej odsoudit v Haagu. Má sociální síť Instagram, na níž ji sledují lidé z pěti světadílů, dva velvyslanci v OSN a několik veřejně známých osobností včetně těch z hudební scény. Žalobkyně byla velmi aktivní i na sociální síti Vkontakte. Pomocník místního gubernátora jí na této síti napsal, že pokud nepřestane, bude mít problémy (někdo jí dokonce pod dveře podstrčil vzkaz, že pokud o válce nepřestane psát, bude mít problémy). Na sociální síti Vkontakte poukazovala na porušování lidských práv v jejím regionu, psala o ekologii, nedostupnosti bydlení a machinacích s nemovitostmi. Sama byla donucena z dobrého bytu odejít do nevyhovujícího bydlení. Z žalobkyně se stal člověk, který není v Rusku mezi svými. Myslí i obléká se jinak. Nemá se o čem s lidmi v Rusku bavit.

12. Při pohovoru k žádosti dne 13. 9. 2022 žalobkyně vypověděla, že od roku 2005 bydlela v příšerném prostředí ve studené stodole (bez topení, kanalizace a přívodu vody). Putinovský režim ji donutil prodat byt. S režimem nikdy nesouhlasila. Vždy vyjadřovala svůj názor. Ostatní však mlčí. Z toho důvodu z Ruska odjela. Žalobkyně nejprve uvedla, že s vycestováním neměla žádné potíže, ale následně dodala, že ji do letadla s dalšími třemi osobami nepustili (nevěděla proč, nikdo jí nic nevysvětlil) a odletěla až příští den. Následně dodala, že to bylo kvůli očkování. Žalobkyně byla velice aktivní na sociální síti Vkontakte, vyjadřovala svoji nespokojenost a upozorňovala na pochybení místního gubernátora. Stěžovala si na putinovský režim. Jelikož zbrojí, udělal z celého světa sud se střelným prachem, který může kdykoli vybuchnout. Žalobkyně je proti všem válkám. Z toho důvodu podporovala Ukrajinu, která se snažila stát nezávislým demokratickým státem. Na síti Vkontakte měla i vlastní kanál – X TV. Na něj dávala videa, kde hovořila o Putinovi a Ukrajině. Tento kanál ale zrušila, protože měla vztah s mužem a žalobkyně na jednom videu nevypadala dobře. Nechtěla, aby ji tak viděl. Je totiž pěkná a příjemná žena. Kanál s více než 20 videozáznamy zrušila na přelomu června a července 2020. Psala i komentáře k příspěvkům Forbesu. Na sociální síti Vkontakte byla aktivní do dubna 2022, po příjezdu do České republiky se již nepřihlašovala. Dříve měla i malý kanál věnující se sportu. Z důvodu jejích aktiv na sociální síti Vkontakte jí začali podstrkávat pod dveře stodoly výhružné dopisy. Mohlo jich být pět až sedm za poslední rok a půl. Nyní je aktivní jen v soukromé rovině na síti Instagram. Na Instagramu má spoustu sledujících z celého světa a poznala na ní i svoji lásku. S lidmi, kteří ji sledují, si píše v soukromých zprávách. Píše si i s člověkem z Bílého domu, který je v kontaktu se Zelenským a posílá mu peníze. Řeší bezpečnost celého světa. Nechce ale říct, o koho se přesně jedná. Reagoval na její selfie. Patří mezi 100 nejvlivnějších lidí světa. Žalobkyně byla celkem třikrát zadržena, policisté jezdili ke stodole, kde živořila. Vyhrožovali jí, že pokud si nepřestane stěžovat, bude to horší. Pronásledovali ji. Poprvé byla zadržena na konci srpna 2021, podruhé dne 1. 9. 2021 a potřetí v říjnu 2021. Vždy se jim vytrhla a utekla. K dotazu žalovaného upřesnila, že se jí podařilo mezi nimi najít člověka, který jí pomohl a zachránil ji. Viděl v ní totiž ženu a chytrého člověka, který se ničeho nedopustil. Přesně neví, jak ji sledovali. Cítila však, že ji sledují. Neví ani, kdo ji udal. Nemá smysl říkat, kdo to konkrétně byl, protože by to popřel. Byl to někdo z farnosti, které patřila stodola. Na otázku, zda měla v Rusku i další problémy, nejprve odpověděla, že jí nezáleží na tom, zda mezinárodní ochranu dostane. V životě potřebuje jen lásku a trochu štěstí. S ničím se neléčí, neužívá žádné léky. Je zamilovaná a láska je lék.

Nemusí brát žádné léky, neboť ji vyléčí láska. Nemá však cit v nohách, jelikož dvě zimy strávila ve studené stodole. Chodila o berlích, ale nyní v České republice již nemusí. Žádného lékaře nenavštěvuje. V Rusku jí však byl v roce 2001 přiznán invalidní důchod druhého stupně z důvodu infekčního onemocnění. Jedná se diagnózu, která je větší než tato místnost. Do budoucna by chtěla milovat a být milována. Učit se anglicky, kreslit, poslouchat hudbu, zpívat, číst poezii a cestovat. Chtěla by žít v USA.

13. Řízení o první žalobkynině žádosti o mezinárodní ochranu bylo usnesením ze dne 3. 1. 2023, č. j. OAM-588/ZA-ZA10-P07-2022, zastaveno, protože žalobkyně dne 28. 12. 2022 svévolně opustila Pobytové středisko Kostelec nad Orlicí, aniž by oznámila místo svého dalšího pobytu. Žalovanému nebylo známo, kde se zdržuje.
14. Podruhé žalobkyně požádala o mezinárodní ochranu dne 1. 5. 2023.
15. Při poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 4. 5. 2023 uvedla, že je Běloruska. Trvala na tom, aby bylo zaznamenáno, že je zamilovaná. Kvůli pobytu v Rusku v zimním období ji bolí kolenní klouby a těžko se jí chodí. Má také invaliditu druhého stupně. Má k tomu doklad, ale z něho plyne, že nezjistili příčinu. Je tam jen uvedeno obecná nemoc. Má to nejspíš souvislost s klouby.
16. Při pohovoru k žádosti dne 4. 5. 2023 vypověděla, že by chtěla procestovat celý svět. Je velmi zamilovaná, což ji omlazuje. O své lásce nicméně hovořit nechce, protože je to její osobní věc. Láska dává lidem křídla. Když je poblíž její syn, žádnou zdravotní asistenci nepotřebuje. Do budoucna se chce naučit anglicky a být se svým přítelem, který je Američan. Zná jej přes sociální síť. Na Instagramu ji sledují lidé z pěti kontinentů. Hodně lidí zajímá, co a jak dělá.
17. Součástí spisu jsou kopie dvou listin v ruském jazyce a jejich předklad. Z nich je zřejmé, že žalobkyně byla posudkovým úřadem Ministerstva zdravotnictví a sociálního rozvoje Ruské federace dne 27. 11. 2006 opakovaně uznána za invalidní druhého stupně. Příčinou invalidity má být *obecné onemocnění* a žalobkyně byla uznána invalidní trvale.
18. Součástí správního spisu dále jsou:
 - *Informace OAMP ze dne 31. 10. 2023 – Ruská federace: Bezpečnostní a politická situace v zemi. Vybrané otázky z oblasti občanských svobod a lidských práv;*
 - *Informace OAMP ze dne 31. 10. 2023 – Ruská federace: Situace navrátilců do Ruské federace po krátkodobém či dlouhodobém pobytu v zahraničí. Zacházení ze strany státních úřadů a monitoring sociálních sítí.*
19. Do protokolu o seznámení se s podklady rozhodnutí žalobkyně dne 24. 6. 2024 uvedla, že požaduje, aby jí žalovaný kladně vyřídil její žádost a poskytl jí trvalý pobyt. Žalobkyně je vzdělaný a kulturní člověk a Českou republiku udělá společně se svým synem krásnější. Chtěla by, aby jí bylo v Praze poskytnuto prostorné, pohodlné a krásné ubytování. Zaslouží si to, jelikož je poctivý, krásný a vzdělaný člověk. Již dva a půl roku je jejím partnerem Bradley Cooper (režisér, herec, básník a otec). Považuje ji za zajímavého člověka. Chce v České republice koupit dům a točit na Barrandově filmy. Společně si přejí, aby planeta byla nejkrásnější.
20. V napadeném rozhodnutí žalovaný shrnul průběh řízení. Uvedl, že žalobkyně nikdy nebyla členkou žádné politické strany a veřejně se neangažovala. Nikdy nebyla trestně stíhána a neměla jakékoli problémy s vycestováním. Žalobkyniny aktivity na sociálních sítích nejsou podle žalovaného důvodem, aby se na ni ruské bezpečnostní složky zaměřovaly. Byla

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

aktivní již během pobytu v zemi původu. Skutečnost, že bezpečnostní složky žalobkyni kontaktovaly, hrozily a zadržely (avšak z ničeho neobvinily), není pro přiznání mezinárodní ochrany dostatečná. Pokud by o ni měly zájem, vycestování by jí neumožnily. K režimu kritický obsah na sociálních sítích žalobkyně sama smazala. Od roku 2022 žalobkyně na sociální síti Vkontakte nevystupuje a na sociální síti Instagram přispívá jen v soukromé rovině. Pokud jde o spory se sousedy (měli žalobkyni vyhrožovat a udat ji policii), žalovaný považoval tato tvrzení za nevěrohodná. Žalobkyně se navíc ani nepokusila tyto problémy vyřešit prostřednictvím ruských bezpečnostních složek. Absence rodinného či materiálního zázemí není důvod pro přiznání mezinárodní ochrany.

21. Žalovaný opakovaně akcentoval, že celková žalobkynina výpověď byla nevěrohodná a žalobkyně ji značně zveličila. Nebyla podložena žádnými podklady. Žalobkynina výpověď byla i častokrát vzájemně rozporná. Tvrdila například, že žila v nedůstojných podmínkách ve stodole, ale přesto měla nepřetržitý přístup k internetovému připojení. Kanál X TV zrušila jen z toho důvodu, že se na něm nelíbila tehdejšímu partnerovi, nikoli z toho důvodu, že by se obávala režimu prezidenta Putina. Zcela nevěrohodné je podle žalovaného i to, že žalobkyně měla být třikrát zadržena, ale bezpečnostním složkám se při zadržení vytrhla a utekla, přestože žalobkyně ve svých 66 letech v Rusku chodila o berlích. S tímto rozporem byla žalobkyně konfrontována, ale nedokázala jej vysvětlit. Naopak, svoji výpověď změnila a tvrdila, že jí pomohl jeden z policistů, který v ní viděl ženu a chytrého člověka. Žalovaný v této souvislosti poukázal i na to, že žalobkyně své výpovědi postupně gradovala, neboť tvrdila, že psala články pro časopis Forbes, znala se s člověkem majícím kontakt v Bílém domě a patřícím mezi 100 nejvlivnějších osobností světa a také s hollywoodským hercem Bradleyem Cooperem. Tím si žalobkyně podle žalovaného založila iluzi vlastní popularity, jež měla ospravedlnit její žádost o mezinárodní ochranu. Žalovaný z těchto důvodů považoval žalobkynin azylový příběh za zcela nevěrohodný, zveličený a zjevně účelový.
22. Žalovaný dospěl k závěru, že žalobkyně je dospělou a plně svéprávnou osobou. Ačkoli byl žalobkyni přiznán invalidní důchod druhého stupně a má problémy s klouby, žalovaný uzavřel, že žalobkyni její zdravotní obtíže v běžném životě nijak výrazně neomezují. Žalobkyně sama vypověděla, že je soběstačná, neužívá žádné léky a nenavštěvuje lékaře.

Posouzení žaloby

23. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou.
24. Soud neshledal, že by po vydání napadeného rozhodnutí nastaly nové důležité skutečnosti, které by se vztahovaly k možnému pronásledování nebo hrozbě vážné újmy a jež by byl povinen zohlednit nad rámec uplatněných žalobních bodů (§ 32 odst. 9 věta první zákona o azylu). Proto žalobu posoudil v souladu s § 75 odst. 2 s. ř. s. v mezích uplatněných žalobních bodů.
25. O žalobě soud rozhodl bez jednání, neboť napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. – *pro podstatné porušení ustanovení o řízení před správním orgánem, mohlo-li mít za následek nezákonné rozhodnutí o věci samé* (k tomu podrobněji v bodě 45 tohoto rozsudku).

26. Žalobkyně v žalobě explicitně poukazovala na to, že je zranitelnou osobu, s čímž se žalovaný nijak nezabýval. Tuto skutečnost v řízení nijak nevzal v potaz. Žalovaný měl v azylovém řízení poskytnout žalobkyni kvůli jejímu vysokému věku odpovídající podporu.
27. Z obsahu spisu přitom skutečně neplyne, že by žalovaný o této okolnosti jakkoli uvažoval a otázkou, zda je žalobkyně zranitelnou osobou a jaké specifické potřeby tedy může z tohoto důvodu mít, se zabýval. Ve vyjádření k žalobě se k tomuto řádně a výslovně uplatněnému žalobnímu bodu ani nijak nevyjádřil.
28. Podle čl. 2 písm. d) směrnice Evropského parlamentu a Rady 2013/32/EU o společných řízeních pro přiznávání a odnímání statusu mezinárodní ochrany (dále jen „procedurální směrnice“) se pro účely této směrnice rozumí „žadatelem, který potřebuje zvláštní procesní záruky“ žadatel, u něhož je možnost požívat práv a plnit povinnosti podle této směrnice vzhledem k jeho situaci omezena. Mezi faktory omezující žadatele o mezinárodní ochranu a odůvodňující zvláštní procesní záruky procedurální směrnice v demonstrativním výčtu v bodě 29 svého odůvodnění zařazuje mj. věk a závažné zdravotní problémy.
29. Z tohoto bodu dále plyne, že by členské státy měly usilovat o to, aby žadatelé, kteří potřebují zvláštní procesní záruky, byli identifikováni dříve, než dojde k přijetí rozhodnutí v prvním stupni. Těmto žadatelům by měla být poskytnuta přiměřená podpora, včetně dostatku času, s cílem vytvořit nezbytné podmínky pro účinný přístup k řízení, které by jim umožňovaly splnit veškeré náležitosti žádosti o mezinárodní ochranu. Podle čl. 15 odst. 3 písm. a) procedurální směrnice též členské státy přijmou vhodná opatření pro zajištění toho, aby se osobní pohovory uskutečňovaly za podmínek umožňujících žadatelům předložit v úplnosti důvody své žádosti. Za tímto účelem členské státy zajistí, aby osoba, která pohovor vede, byla schopná zohlednit osobní a obecné okolnosti žádosti, včetně kulturního původu, pohlaví, sexuální orientace, pohlavní identity žadatele nebo jeho *zranitelnosti*. Podle čl. 24 procedurální směrnice pak mají členské státy povinnost zajistit, aby těmto osobám byla poskytnuta *náležitá podpora*, jež jim umožní v průběhu azylového řízení požívat práv a plnit povinnosti stanovené v této směrnici.
30. S pojmem *zranitelnost* dále procedurální směrnice pracuje v čl. 31 odst. 7 písm. b), v němž odkazuje na směrnici Evropského parlamentu a Rady 2013/33/EU, kterou se stanoví normy pro přijímání žadatelů o mezinárodní ochranu (dále jen „přijímací směrnice“). Podle čl. 21 přijímací směrnice mají členské státy povinnost zohlednit ve vnitrostátních právních předpisech provádějících tuto směrnici zvláštní situaci zranitelných osob, například nezletilých osob, nezletilých osob bez doprovodu, zdravotně postižených osob, *starších osob*, těhotných žen, osamělých rodičů s nezletilými dětmi, obětí obchodování s lidmi, *osob trpících závažnou chorobou, osob s duševní poruchou a osob*, [...]. Byť se přijímací směrnice týká primárně přijetí žadatelů o mezinárodní ochranu v hostitelském členském státě, nikoli samotného řízení o mezinárodní ochraně, faktory (resp. indikátory) zranitelnosti do jisté míry korespondují s faktory odůvodňujícími, aby byly žadatelům v řízení o mezinárodní ochraně poskytnuty zvláštní procesní záruky.
31. V české legislativě se požadavky připomenuté v bodě 29 tohoto rozsudku promítly mj. v § 2 odst. 1 písm. i) a § 10 odst. 4 zákona o azylu.
32. Podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu zranitelnou osobou je zejména nezletilá osoba bez doprovodu, rodič nebo rodina s nezletilým dítětem nebo rodič nebo rodina se zletilým dítětem se zdravotním postižením, *osoba starší 65 let, osoba se zdravotním postižením nebo s*

vážným onemocněním, těhotná žena, oběť obchodování s lidmi nebo osoba, která byla mučena, znásilněna nebo podrobena jiným vážným formám psychického, fyzického nebo sexuálního násilí.

33. Podle § 10 odst. 4 zákona o azylu v souvislosti s poskytnutím údajů k podané žádosti o udělení mezinárodní ochrany ministerstvo určí, zda žadatel o udělení mezinárodní ochrany je zranitelnou osobou. Jde-li o žadatele o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, ministerstvo dále určí, zda tento žadatel o udělení mezinárodní ochrany s ohledem na svou osobní situaci *potřebuje podporu k uplatňování práv a plnění povinností* žadatele o udělení mezinárodní ochrany podle tohoto zákona, které souvisejí s řízením o udělení mezinárodní ochrany. Ministerstvo žadateli o udělení mezinárodní ochrany, který je zranitelnou osobou, podporu rovněž poskytne, vznikne-li její potřeba až v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany.
34. Z výše citovaného plyne, že s posouzením zranitelnosti se pojí individualizace toho, co činí konkrétní osobu zranitelnou. Zákon o azylu zavazuje žalovaného, aby při posuzování žádosti o udělení mezinárodní ochrany určil, zda je žadatel zranitelnou osobou. Je na něm (nikoli na žadateli o mezinárodní ochranu), aby si tuto otázku pečlivě posoudil na základě informací, které mu žadatel poskytne, ať už při poskytnutí údajů k žádosti, v rámci pohovoru, nebo v průběhu celého řízení o své žádosti. Identifikace zranitelné osoby mezi žadateli o mezinárodní ochranu je zásadní především z toho důvodu, že z unijního i vnitrostátního práva plyne zranitelným osobám zvláštní ochrana, včetně procesních záruk, přičemž řádná a včasná identifikace takové osoby může být podstatná taktéž pro řádné zhodnocení samotné žádosti o mezinárodní ochranu. Cílem identifikace zranitelných osob je zaručit, že se řízení zúčastní plnohodnotně a nebudou z důvodu své zranitelnosti v nevýhodě, *nikoli ale jakkoli předurčit, že těmto osobám bude mezinárodní ochrana udělena*.
35. V nyní projednávané věci není pochyb o tom, že žalobkyně je zranitelnou osobou podle zákona o azylu. V době vydání napadeného rozhodnutí jí bylo 69 let, zranitelnou osobou je tedy podle § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu již z důvodu *vysokého věku* (je ve smyslu zákona o azylu osobou starší 65 let). Již samotný vysoký věk přitom naznačuje, že žadatel může mít v azylovém řízení sníženou orientaci a potřebuje náležitou podporu k tomu, aby řádně pochopil, co je v tomto řízení relevantní. Pokud žalovaný za těchto okolností o postupu podle § 10 odst. 4 věty druhé zákona o azylu vůbec neuvažoval, jednal v rozporu se zákonem.
36. Podstatnější ovšem je že, obsah správního spisu obsahuje významné indicie svědčící o tom, že žalobkyně trpí ve smyslu § 2 písm. i) zákona o azylu též *vážným onemocněním*. V Ruské federaci jí totiž byla trvale přiznána invalidita druhého stupně, přičemž z listin předložených žalobkyní v azylovém řízení, resp. z jejich překladů plyne, že žalobkyně má trpět *obecným onemocněním*. Žalovaný se ovšem touto okolností nijak nezabýval. V průběhu azylového řízení povahu tohoto onemocnění nijak neobjasnil a není tudíž vůbec zřejmé, jaké potíže může žalobkyni způsobovat. Ze stejného důvodu ani nelze usuzovat nic o tom, jakou náležitou podporu jí měl žalovaný ze zákona poskytnout. Ani výslech a žalobkynina vyjádření v azylovém řízení tuto okolnost jednoznačně nevysvětlují. Z poskytnutí údajů k žádosti o mezinárodní ochranu dne 17. 6. 2022 lze nejspíš usuzovat, že žalobkynino onemocnění může souviset s žalobkyniným pohybovým aparátem, ale při pohovu k žádosti dne 13. 9. 2022 oproti tomu vypověděla, že se jedná infekční onemocnění, jehož *diagnóza je větší než tato místnost*. Již tato žalobkynina formulace měla u žalovaného vyvolat řadu otázek, jež by ho měly ke skutečné povaze žalobkynina onemocnění navést. Tím spíše,

Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.

pokud žalovaný žalobkyninu žádost o mezinárodní ochranu zamítl z převážné části s odůvodněním, že její azylový příběh považoval za zcela nevěrohodný, zveličený a zjevně účelový.

37. S tím se soud do jisté míry ztotožňuje. Žalobkyně tvrdila, že ji na sociálních sítích sledují lidé z pěti světadílů včetně „velvyslanců z OSN“, veřejně známých osobností a „osoby z Bílého domu“, která je v kontaktu s prezidentem Volodymyrem Zelenským. Poslední z uvedených řeší bezpečnost celého světa a patří mezi 100 nevlivnějších osob na světě. Sám měl žalobkyni poté, co se mu zobrazilo její selfie, kontaktovat. Provozovala kanál X TV, ale ten zrušila, protože na něm nevypadala hezky a měla strach, aby se nepřestala líbit svému tehdejšímu příteli. Několikrát zopakovala skutečnosti pro azylové řízení zjevně irelevantní: že je zamilovaná, láska dává lidem křídla, chce milovat a být milovaná včetně toho, že láska je lék na její zdravotní potíže. Chce být se svým americkým přítelem, kterým je hollywoodská hvězda Bradley Cooper. Ten je jejím přítelem z toho důvodu, že ji považuje za zajímavého člověka. Též popis toho, jak žalobkyně měla třikrát utéct policistům, kteří ji zadrželi, je až absurdní.
38. I soud tedy považuje žalobkynino vyličení azylového příběhu za zveličené až krajně neuvěřitelné. Ale v tom je právě ten problém. Zjevná absurdita řady žalobkyniných vyjádření totiž vyvolává příliš silné pochybnosti – *indicie* (srov. rozsudek NSS ze dne 4. 3. 2025, č. j. 2 Azs 5/2025-45) o tom, zda onemocnění, jímž žalobkyně trpí, nemá psychologickou či psychiatrickou povahu (nejedná se například o duševní poruchu způsobující, že žalobkyně trpí například bludy, iluzemi, halucinacemi, poruchami paměti, zmateností). Žalobkyně proto nemusela být schopna vlivem duševní poruchy vypovídat tak, aby její výpověď působila věrohodně, popřípadě dokonce vůbec nemusela být schopna chápat smysl a účel azylového řízení včetně toho, jaké skutečnosti v něm jsou ty opravdu důležité. Žalobkyně přeci sama několikrát zdůrazňovala okolnosti pro posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu zcela mimoběžné a vyjadřovala se v tom smyslu, že jí vlastně vůbec nezáleží, zda jí bude mezinárodní ochrana udělena či nikoli. Vypověděla, že v životě potřebuje jen lásku a trochu štěstí. Při seznámení se s podklady rozhodnutí v závěru svých vyjádření uvedla, že mezinárodní ochranu jí žalovaný měl udělit, neboť žalobkyně je krásná, vzdělaná a kulturní člověk. To podle soudu svědčí o tom, že žalobkyni význam azylového řízení zcela unikala a nechápala jej.
39. Není rozhodující, že sama žalobkyně na možnou duševní poruchu (či jinou diagnózu onemocnění) nepoukazovala. Jak konstatoval NSS v rozsudku ze dne 22. 6. 2011, č. j. 6 Ads 23/2011-60: *„Osoba trpící přechodnou duševní poruchou si nemusí být poruchy vůbec vědoma a požadovat od ní, aby předkládala sama lékařský posudek, za takových okolností není namístě.“* V rozsudku ze dne 20. 8. 2016, č. j. 1 Azs 123/2015-47, NSS dále uvedl, že *„[p]ři posuzování zdravotního stavu žadatele o mezinárodní ochranu ministerstvo prvotně vychází z informací v dotazníku žádosti o udělení mezinárodní ochrany, konkrétně z odpovědi na otázku ‚Jaký je Váš zdravotní stav?‘. Pokud žadatel uvede – jak to učinila stěžovatelka – že jeho zdravotní stav je dobrý, je logické, že správný orgán nemá důvod předpokládat jakékoliv závažnější zdravotní problémy žadatele. Pokud by však stěžovatelka uvedla či nějakým způsobem naznačila (např. předložením lékařské zprávy), že trpí zdravotními problémy, nebo by tomu nasvědčovalo vlastní pozorování pracovníků ministerstva či jiné indicie, bylo by na správním orgánu, aby aktivně dále zjišťoval, zda tyto problémy dosahují takové intenzity, že je třeba stěžovatelku považovat za zranitelnou osobu ve smyslu § 73 odst. 7 zákona o azylu. Jestliže vážnému zdravotnímu postižení stěžovatelky nic nenapovídalo, lze považovat skutková zjištění správního Shodu s prvopisem potvrzuje: Bc. D. A.*

orgánu založená na podkladech z řízení o udělení mezinárodní ochrany za dostatečná.“ (zvýraznění doplněno soudem). Též Ústavní soud dospěl k závěru, že správní orgány musejí být v každém případě schopny (bez ohledu na chaotičnost výpovědi) extrahovat z výpovědi žadatelů, resp. z jejich komplexního azylového příběhu, skutečnosti relevantní pro posouzení eventuální aplikace § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu. Správní orgán je povinen relevanci těchto skutečností zohlednit v rámci § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu, neboť právě tehdy naplňuje úkoly státu plynoucí z mezinárodního práva (viz nález Ústavního soudu ze dne 1. 9. 2020, sp. zn. II. ÚS 1751/20).

40. Jelikož výše popsané indicie svědčily o tom, že žalobkyně může trpět duševní poruchou či je zranitelnou osobou vyžadující náležitou podporu, nemusela být schopna podat před správním orgánem celistvou a věrohodnou výpověď či zcela chápat azylové řízení (rozlišit, co je v něm podstatné a co nikoli, a jaké mohou být následky zamítnutí jejich žádosti o mezinárodní ochranu). Žalovaný pak byl povinen tyto pochybnosti odborně-medicínského charakteru jednoznačně posoudit, což v tomto případě znamená, že žalobkyně měla být podrobena *odbornému lékařskému vyšetření*, aby bylo zřejmé, jaký je žalobkynin aktuální zdravotní stav a jak se u ní konkrétně projevuje její onemocnění, které by mohlo mít vliv na její výpověď. Jak totiž již judikatura NSS konstatovala, podkladem pro zjištění zdravotního stavu pro účely posouzení kritérií zranitelnosti je právě odborné lékařské posouzení (srov. rozsudky NSS ze dne 14. 11. 2017, č. j. 5 Azs 223/2017-27, bod 27, a ze dne 13. 6. 2019, č. j. 5 Azs 327/2018-18, bod 21), popřípadě mohl žalovaný požádat i o psychologický znalecký posudek (viz KOSAŘ, D., MOLEK, P., HONUSKOVÁ, V., JURMAN, M., LUPAČOVÁ, H. *Zákon o azylu: Komentář*. Dostupné v právním informačním systému ASPI).
41. Dospěl-li žalovaný v souvislosti s posuzováním splnění podmínek humanitárního azylu k závěru, že zdravotní potíže žalobkyni nijak výrazně neomezují v běžném životě (je soběstačná, neužívá žádné léky a nenavštěvuje lékaře), soud se s tímto závěrem neztotožňuje. Obsah správního spisu z výše uvedených důvodů svědčí o přímém opaku. Závěry žalovaného vycházejí jen z nekriticky přejatých žalobkyniných tvrzení. Jen z nich však v případě osoby, u níž je podezření, že trpí duševní poruchou, vycházet nelze.
42. Závěry odborného lékařského vyšetření o povaze žalobkynina onemocnění pak mohou mít zásadní vliv na průběh azylového řízení.
43. V rozsudku ze dne 18. 9. 2023, č. j. 5 Azs 156/2023-32, NSS poukázal na to, že zranitelnost žadatele o mezinárodní ochranu je například nezbytné promítnout do způsobu vedení osobního pohovoru s takovou osobou, přičemž procedurální směrnice i zákon o azylu připouštějí, že především v případech, kdy žadatel není způsobilý pohovor absolvovat, nemusí být osobní pohovor proveden vůbec [viz čl. 14 odst. 2 písm. b) procedurální směrnice; § 23 odst. 3 zákona o azylu]. V případě osob trpících duševní poruchou může být vhodné, aby byl osobní pohovor proveden v přítomnosti rodinných příslušníků (čl. 15 odst. 1 procedurální směrnice) nebo třetích osob (čl. 15 odst. 4 procedurální směrnice), například psychologa či lékaře, a je třeba klást důraz na to, aby osoba, která pohovor vede, byla schopna zohlednit osobní okolnosti žádosti, včetně zranitelnosti žadatele [čl. 15 odst. 3 písm. a) procedurální směrnice]. Ve smyslu čl. 21 přijímací směrnice a § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu má být jeho zdravotnímu stavu přizpůsoben celý průběh řízení o udělení mezinárodní ochrany tak, aby žadateli byla i přes jeho duševní stav umožněna pokud možno plnohodnotná účast na řízení a tedy i plnohodnotné vysvětlení a doložení důvodů jeho

žádosti. Osobní pohovor má být proveden po konzultaci s odborníky, aby bylo osobě vedoucí pohovor zřejmé, jakým způsobem má klást jednotlivé otázky žadateli, přičemž tato osoba by měla být schopna zohlednit žadatelovu duševní poruchu, případně může být pohovor proveden za přítomnosti psychiatra.

44. V nyní projednávané věci, v níž žalovaný žalobkyninu žádost založil na její nevěrohodnosti, je zcela zásadní si od odborníka vyžádat informace o tom, do jaké míry je možné ze žalobkyniny výpovědi vycházet při následném meritorním posouzení její žádosti o mezinárodní ochranu. Při pohovoru totiž nemůže být žalobkynině znevýhodněna v tom, že ji její zranitelnost negativně ovlivňuje ve schopnosti dostatečně celistvě, srozumitelně a věrohodně vypovědět svůj azylový příběh. V tomto případě se dále přímo nabízí, aby v souladu s výše uvedeným žalovaný využil toho, že v České republice žije žalobkynin syn a žalobkynin azylový příběh se tak mohl pokusit podrobněji zjistit a též ověřit prostřednictvím jeho výsledku. Jak zdůrazňuje NSS, v případech zranitelných osob je třeba věnovat zvýšenou pozornost zjišťování stavu, o němž nejsou důvodné pochybnosti (například formou pohovoru podle § 23 odst. 1 zákona o azylu), právě s ohledem na zjištěný psychický stav těchto osob (srov. rozsudek NSS ze dne 27. 2. 2020, č. j. 1 Azs 477/2019-38). Především tehdy, pokud žalovaný jejich výpověď shledá nevěrohodnou (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 2. 2025, č. j. 7 Azs 212/2024-58).
45. S ohledem na závažnost žalobkyniny diagnózy ale může dokonce vyvstat potřeba podle § 32 odst. 2 písm. g) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ustanovit žalobkyni opatrovníka, jelikož může vyjít najevo, že se jedná o osobu stíženou přechodnou duševní poruchou, která jí brání samostatně v řízení jednat. Jak uzavřel NSS, v případě, kdy správní orgán žádost žadatele o mezinárodní ochranu zamítne, aniž by se jakkoli zabýval tím (1) zda žadatel trpí duševní poruchou a zda se jedná o poruchu, nikoli jen přechodného rázu a (2) jestli je či není nezbytné ustanovit žadateli opatrovníka k hájení jeho práv v řízení o udělení mezinárodní ochrany, dopustí se nesprávného postupu, který mohl zkrátit žadatele jakožto účastníka řízení na jeho právech ve smyslu § 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s. (srov. rozsudek ze dne 16. 4. 2021, č. j. 1 Azs 402/2020-39).
46. Právě citovaný případ NSS lze v relevantních okolnostech připodobnit k nyní projednávané věci. Výpověď žadatelky v něm totiž byla podobně absurdní (srov. body 37 a 38 tohoto rozsudku). Žadatelka v něm vypověděla, že jí jakožto Židovku pronásledovala Kacapi – sekta lidí, která provádí staré obřady, jedná se o „věřící“ antisemity, kteří chtějí zničit Židy; pohany, kteří létají na košťatech. Koupila od nich dům, v jehož sklepe se nachází oltář ďábla, kde rozřezávali Židy a chtěli žadatelku použít jako oběť ďáblu. Kacapi provádějí staré ruské čarodějnictví. Do sklepa lákali Židy, aby „ochutnali víno“, a z těchto sklepů se nikdo nevrátil, lidé zmizeli beze stopy. Žadatelka utekla od oltáře a dozvěděla se o jejich tajemství. Proto ji začali pronásledovat a strašidelný dům musela darovat. Vrátit se tam by pro ni znamenalo smrt. Pokud řekne nahlas o tomto obětním místě, stane se z toho politický problém. Jedna babka vyletěla na koštěti komínem. Po místnosti létaly hrnce a chtěly žadatelku trefit do hlavy. Tu babku postříkala svčnou vodou. Žadatelku Kacapi pronásledovali, aby ji zabili.
47. NSS pak s ohledem na obsah výpovědi žadatelky v průběhu řízení o udělení mezinárodní ochrany konstatoval, že vyšly najevo takové skutečnosti, které vyvolávají důvodné pochybnosti o tom, jestli žadatelka netrpí přechodnou duševní poruchou. Pokud se žalovaný touto otázkou nezabýval včetně otázky, zda je či není nezbytné ustanovit

žalobkyni opatrovníka k hájení jejích práv v řízení o udělení mezinárodní ochrany podle § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu, jedná se o vadu, která bránila krajskému soudu přezkoumat rozhodnutí v rozsahu všech uplatněných žalobních bodů, neboť napadené rozhodnutí se zjevně opíralo mimo jiné o výpověď žadatelky, u které lze vzhledem k obsahu její výpovědi ve správním řízení důvodně pochybovat, zda netrpí přechodnou duševní poruchou. To podle NSS ani nelze za žalovaného napravit v řízení před soudem (srov. body 31 a 32 rozsudku NSS č. j. 1 Azs 402/2020-39).

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

48. Soud tudíž uzavírá, že v nyní projednávané věci je žalobkyně ve smyslu § 2 odst. 1 písm. i) zákona o azylu zranitelnou osobou, neboť je osobu vysokého věku a zároveň zde jsou významné indicie svědčící o tom, že může trpět trpí vážným onemocněním. Jelikož žalovaný nijak neobjasnil, jakou povahu žalobkynino onemocnění má a jak žalobkyni ve skutečnosti ovlivňuje (popřípadě jak se projevuje žalobkynin vysoký věk v její orientaci v azylovém řízení), nemohl posoudit, jestli a jakou náležitou podporu podle § 10 odst. 4 zákona o azylu a čl. 24 procedurální směrnice v azylovém řízení vyžaduje. Nezabýval se ani nijak tím, zda z důvodu žalobkynina vysokého věku a onemocnění není třeba žalobkyni již v azylovém řízení ustanovit podle § 32 odst. 2 písm. g) správního řádu opatrovníka. Bylo by proto i nyní předčasné podrobně vypořádávat žalobkyniny ostatní žalobní námitky, neboť s ohledem na nedodržení procesních záruk ve správním řízení nebyly dostatečně objasněny veškeré souvislosti, které žalobkyně uváděla v průběhu správního řízení a případně také v podané žalobě tak, aby mohlo dojít k řádnému posouzení žalobkyniny žádosti o mezinárodní ochranu.
49. Soud z těchto důvodů napadené rozhodnutí zrušil podle § 76 odst. 1 písm. c). s. ř. s. Věc vrátil žalovanému k dalším řízením (§ 78 odst. 4 s. ř. s.). V dalším řízení je žalovaný právním názorem soudu vázán (§ 78 odst. 5 s. ř. s.). Žalovaný v něm obstará odborné lékařské vyšetření, které osvětlí povahu žalobkynina onemocnění, na jehož základě jí byl přiznán invalidní důchod, a vliv žalobkynina vysokého věku na její orientaci v azylovém řízení. Podle výsledku odborné lékařské vyšetření žalovaný následně zvolí takový postup, které bude respektovat žalobkynin zdravotní stav a vysoký věk a učiní odpovídající procesní opatření (např. ta vyjmenovaná v bodech 42 až 45 tohoto rozsudku), popřípadě další úkony (nechá vypracovat znalecký posudek, nebude-li odborné lékařské vyšetření dostačující – viz bod 40 tohoto rozsudku).
50. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný nebyl v řízení úspěšný, nemá proto právo na náhradu nákladů řízení. Žalobkyně měla ve věci úspěch, a proto jí soud přiznal právo na náhradu nákladů řízení ve výši 10 229 Kč. Žalobkyni vznikly před převzetím zastoupení náklady na poštovním ve výši 89 Kč (podání žaloby) a následně náklady za zastupování advokátem ve výši 10 140 Kč. Náklady za zastupování advokátem tvoří odměna za zastupování a náhrada hotových výdajů. Žalobkyně má právo na odměnu za dva úkony právní služby ve výši ve výši 4 620 Kč podle § 9 odst. 5 ve spojení s § 7 bodem 5 a § 11 odst. 1 písm. a) a § 11 odst. 1 písm. f) ve spojení s § 11 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění účinném od 1. 1. 2025, za převzetí a přípravu zastoupení na základě smlouvy o poskytnutí právních služeb (k podpisu plné moci došlo dne 24. 1. 2025) a nahlížení do spisu, k němuž došlo dne 10. 2. 2025. Dále na náhradu hotových výdajů ve výši dvakrát 450 Kč (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Soud má za to, že v tomto případě bylo seznámení se

spisem žalobkyniným zástupcem pro její řádné zastupování nezbytné, protože jej převzal až v průběhu řízení před soudem. Jelikož požádal o nařízení jednání, mohl se důvodně domnívat, že prostor pro přednesení svého dalšího stanoviska vycházejícího z toho, co zjistil v průběhu nahlížení do spisu, bude mít při jednání. Skutečnost, že soud zrušil napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 1 s. ř. s. pro podstatnou vadu řízení, jíž se dopustil žalovaný, nelze podle soudu klást k tíži žalobkyně. Náhradu nákladů řízení je žalovaný povinen uhradit k rukám žalobkynina zástupce ve lhůtě 30 dnů (§ 54 odst. 7 s. ř. s.) od právní moci tohoto rozsudku (§ 149 odst. 1 zákona občanského soudního řádu ve spojení s § 64 s. ř. s.).

51. Osoba zúčastněná na řízení má právo na náhradu pouze těch nákladů, které jí vznikly v souvislosti s plněním povinnosti, kterou jí soud uložil (§ 60 odst. 5 s. ř. s.). Soud osobě zúčastněné na řízení žádnou povinnost neuložil. Rozhodl proto, že tato osoba nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení :

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno.

O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 27. srpna 2025

JUDr. Jan Peroutka v. r.
soudce